

Fòrum de teatre: creativitat i recerca

crònica

Amb una participació de públic més que acceptable i un nivell qualitatiu indiscutible, del 4 al 12 d'octubre s'ha celebrat a Olot la 9a edició del Fòrum de teatre. Enguany ha estat dedicada al teatre d'objectes, un gènere que acull com a protagonistes les màscares, els mobles, els titelles o les ombres.

l'objectiu dels organitzadors. Són els resultats el que interessa al capdavant. Els resultats i la satisfacció que es deriva de ser coherent amb una línia de treball que s'esforça per oferir a cada edició un producte honest, seriós i conseqüent amb interessos d'ordre creatiu i de recerca.

EL CARTELL

El cartell d'aquesta edició ha estat encarregat a Marcel Dalmau, artista, filòsof i diletant, empresonat per raons que avui encara resten pendents de judici.

L'obra, elaborada a la seva cel·la amb una obligada economia de mitjans, compleix dues funcions: anunciar la present edició i, en paraules de Xavier Rusalleda, director artístic del Fòrum, permetre expressar-se a un creador privat de llibertat.

LA PERSPECTIVA

El Fòrum té el recolzament del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, l'Ajuntament d'Olot i diverses entitats de caire cultural.

Malgrat no estar concebut com una activitat multitudinària ni com un esdeveniment festiu, el públic –majorment jove– ha decidit finalment integrar-se i participar omplint sovint el Teatre Principal d'Olot, l'Orfeo Popular i la sala del multiespai del Central, Foment de les Arts, llocs on s'han desenvolupat les diferents activitats que han conformat aquesta 9a edició.

Les xifres, però, no són

ELS CONTINGUTS

Durant els vuit dies que ha durat el Fòrum, s'han combinat les activitats més diverses: representacions ordinàries i per a estudiants, seminaris, debats, conferències i cursos.

D'entre els espectacles programats cal destacar els adreçats a escolars, que van tenir la participació dels centres d'ensenyament de la ciutat. Les representacions ofertes per Jordi Bertran –amb una antologia que ningú no dubta en qualificar de poètica– i per Bambalina Titelles, amb un sorprenent i emocionant *Quixot*, han estat una excel·lent introducció per al públic més jove al fascinant món del titella. Igualment s'ha donat un curs d'iniciació, a càrrec de Jordi Bertran, adreçat a monitors d'esplai i ensenyants en general.

El teatre de text ha estat contemplat en aquest Fòrum mitjançant la inclusió en la

Cartell realitzat a la presó per Marcel Dalmau.

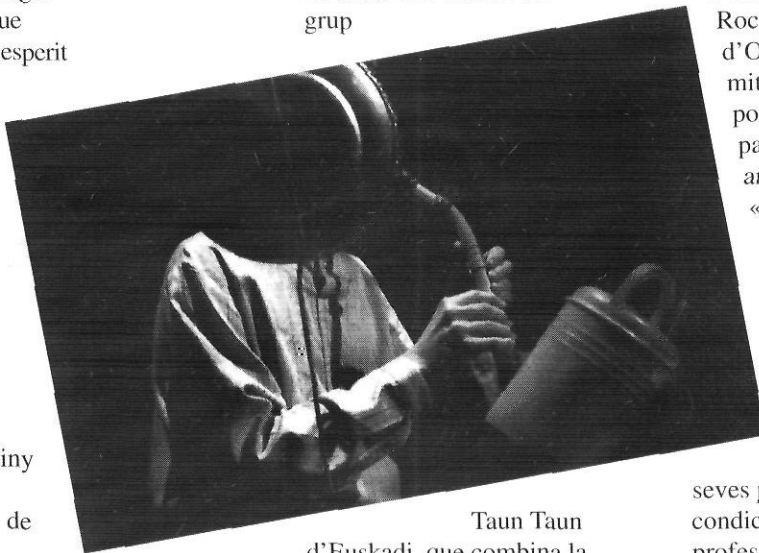
programació de la versió lliure que Carles Alfaro ha fet del *Woycek* de Büchner per Moma Teatre. El tractament que la companyia valenciana dona a l'obra presenta elements diversos. Al costat de l'aportació musical i cinematogràfica al context general –elements enriquidors–, cal contraposar-hi el que sens dubte és un tret empobridor del contingut de la peça en si: el doctor que apareix a l'escena no és un esperit científic, sinó més aviat un sàdic que amb injeccions i píndoles transforma el gran dolor universal de Woycek en una malaltia paranoica. Tot i això, el públic que va assistir a la representació la nit del divendres 8 d'octubre va aplaudir l'espectacle amb convicció.

En un altre àmbit, ratllant els límits de l'enginy i la meravella, destaca el muntatge d'Hugo & Inés, de Perú, amb *Le aventure di ginocchio*. Imaginació i més

imaginació nascuda de la intel·ligència i l'amor pel teatre. D'aquest espectacle es van oferir representacions els dies 8 i 9 d'octubre, una al Teatre Principal i l'altra al Central/Foment de les Arts.

El mateix dia 9 d'octubre, a l'Orfeó Popular Olotí, presentació de *Taun Taun Show*, un excel·lent treball del grup

Taun Taun d'Euskadi, que combina la música de jazz, els contrallums i l'humor. Bon teatre de titelles.

Més fred i conceptual, el Ravenna Teatro d'Itàlia va oferir els dies 10 i 11 d'octubre *Un petit trait de Rossini*, basat en la música del cèlebre compositor. Manipulació d'objectes musicals, referències biogràfiques i llums. Juntament amb ells, el també italià Claudio Cinelli va oferir *One more Kiss*, al marc del Central, Foment de les Arts.

Igualment és obligat esmentar Max Vandervost i la seva simfonia d'objectes abandonats, l'aproximació lliure al mite de Carmen, de la Fanfarra i l'espectacle de Marduix titelles *El garrofer de*

les tres taronges. La màgia de Luis Boyano ha afegit un to absolutament eclèctic a la programació, sense oblidar l'excel·lent terrari de Jordi Rocosa, instal·lat al Firal d'Olot del 8 al 12 d'octubre i mitjançant el qual l'artista posa a l'abast una visió molt particular del que pot anomenar-se la seva «cosmoagonia» personal.

LA CONSOLIDACIÓ

Després d'un rodatge de nou anys, el Fòrum ha esdevingut un camp de debat i exposició teatral que, per les seves particularitats, està en condicions d'oferir als professionals un terreny de treball i experimentació veritablement obert i dins del qual és factible presentar nous continguts per a un art perpètuament amenaçat per la mediocritat i l'esgotament.

Ha estat una 9a edició amb valors molt diversos i per això mateix profundament enriquidora. No és possible obtenir determinades comprensions del fet teatral si no és mitjançant una exposició com la que es contempla durant el Fòrum, i justament aquest és el seu gran valor: la capacitat de ser un aparador regit per criteris purament artístics.

FRANCESC PEREIRA